

vil give Bestemmelser, som der ikke er nogen-
sømsomt Sandshulighed for kunne overhol-
des, og at fastsætte en Rentebestemmelse for
dem, om hvem der her er Tale, troer jeg vil
vise sig at være saa unyttigt, som Noget kan
være. Det maa være os Alle vel bekendt, at
Nagervæsenet er gaaet i Svang allerede længe,
før Nagerlovgivningen blev ophævet, at det er
meget let at omgaae, hvilke Rentebestemmelser
der end blive givne, og at de daglig ere blevne om-
gaaede, idetmindste i en tidligere Tid, da det var
ulovligt at tage meer end 4 pCt. Derfor anseer
jeg det for at være urigtigt at gaae ind paa § 4.
Med Hensyn til, hvad det ærede kongevalgte
Medlem (Liebe) anførte om sine Motiver til
at stemme, saaledes som han erklærede at ville,
da har ogsaa det opfordret mig til at tage
Ordet, fordi jeg seer mig i den Nødvendighed
at stemme netop ganske modsat. Jeg agter at
stemme for Regjeringsudkastet og imod Udval-
gets Udkast. Dette sidste, forekommer det mig,
udmærker sig væsentligst ved disse Detailbe-
stemmelser, som jeg ikke troer have nogen væ-
sentlig Betydning. Jeg troer, at det Samme,
som vil kunne naaes ved Udvalgets Forslag,
ogsaa vil kunne naaes ved Regjeringsudkastet.
Jeg troer, at, naar der i § 2 i Slutningen
staar: „3 Udøvelsen af Næringen er Bevil-
lingshaveren underkastet Politiets nærmere For-
skrifter, navnlig i Henseende til Indretningen af
de Bøger, som skulle føres over de gjorte Ud-
laan,, indholdes allerede Meget deri, og, der-
som Udvalget skulde troe, at dette ikke er til-
strækkeligt, saa vil det til tredie Behandling
dertil kunne gjøre en Tilføining, som udvider
Politiets Myndighed, naar Ministeriets Sanc-
tion erholdes. Jeg seer derfor ikke nogen
Grund til nu at stemme for Udvalgets Forslag,
men derimod forekommer det mig, at, dersom
Udvalget er bestemt paa, at der bør gjøres Til-
læg til Regjeringens Udkast, saa kunne disse
Ændringer langt bedre komme ind ved Forslag
af Udvalget til tredie Behandling end, dersom
vi nu vedtage Udvalgets Forslag, og saa enkelte
Medlemmer af Thinget skulle foreslaae Æn-

dringer deri. Jeg troer, at det vil være langt
lettere for Udvalget end for Medlemmer af
Thinget at gjøre disse Ændringer og revidere
dem saaledes, at de kunne ansees som endelig
reviderede her fra Thinget, naar de maatte
blive vedtagne. Jeg foreslaaer derfor, at vi
holde os til Regjeringens Udkast.

Ordføreren: Hvad det Spørgsmaal
angaaer, som nu er blevet reist af den ærede
sidste Tale, skal jeg bemærke, at det forekom-
mer mig, at den ærede Tale dog væsentlig
ikke har nogen anden Indvending mod Udval-
gets Forslag end den, at han ikke vil have
§ 4. Men det forekommer mig, at det der-
efter i Virkeligheden vil være naturligt, at
han stemmer for Mindretallets Ændringsfor-
slag, men derimod iøvrigt for Udvalgets For-
slag. Jeg vil dog henstille dette til hans Over-
veielse, om han ikke snarere ad denne Wei-
kommer til det Resultat, som han ønskede, nem-
lig at fremme Sagen paa den letteste og den
bedste Maade, end naar han nu vender tilbage
til det oprindelige Udkast og da lader det al-
deles ubestemt, hvorvidt han og de, der følge
med ham, vilde gaae ind paa de andre Forslag,
som Udvalget har stillet, og som jo i det Hele
ikke have mødt nogen Opposition fra nogen
Side, navnlig ikke heller fra den ærede In-
denrigsministers Side (Hæle: § 6.). Det
ærede Medlem nævner § 6. Hvad den an-
gaaer, vilde det jo være det Allersimpleste
ved tredie Behandling at stille et Forslag
om, at den saaldt bort, hvorimod jeg virke-
lig troer, at den hele Sag vilde vanskeligt
gjøres en heel Deel, naar man vender tilbage
til Udkastet, saaledes som det er forelagt, og,
som sagt, det, som det egentlig dreier sig om,
er dog væsentlig § 4; det er dog denne Para-
graph, hvorom der egentlig er deelte Meninger.
Jeg skal nu ikke forlænge Discussionen an-
gaaende Bestemmelserne i denne Paragraph.
Jeg skal kun gjøre en Bemærkning angaaende,
hvad der er blevet ytret om den frie Concur-
rence. Jeg anerkjender saa godt som Noget